PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/911

ze dne 30. června 2020,

kterým se specifikují vlastnosti bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem podle čl. 57 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace ([1]), a zejména na čl. 57 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jak potvrzuje směrnice (EU) 2018/1972, jelikož bezdrátové přístupové body s nízkým výkonem a s malým dosahem mohou mít příznivý dopad na užívání rádiového spektra a na rozvoj bezdrátových komunikací v Unii, mělo by se zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem usnadnit prostřednictvím režimu zavádění bez nutnosti získat povolení.

(2) Bezdrátový přístupový bod s malým dosahem se skládá z různých prvků, jako je jednotka pro zpracování signálu, anténní systém, kabelové spoje a kryty. V některých případech lze anténní systém nebo jeho části instalovat odděleně od ostatních prvků bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem a propojit je pomocí jednoho nebo více kabelů k tomu určených. To může být případ distribuovaných anténních systémů nebo distribuovaného rádiového systému používaného jedním nebo více provozovateli. Bezdrátový přístupový bod s malým dosahem může být zkonstruován tak, aby sloužil dvěma nebo více uživatelům spektra.

(3) Aby bylo zajištěno přijetí ze strany veřejnosti a udržitelné zavádění, měly by mít bezdrátové přístupové body s malým dosahem, na něž se vztahuje čl. 57 odst. 1 druhý pododstavec směrnice (EU) 2018/1972, minimální vizuální dopad. Za tímto účelem by buď neměly být vidět, nebo by měly být na nosné konstrukci upevněny vizuálně nerušivým způsobem. Jejich provoz by rovněž měl zajistit vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví, jak je stanoveno v doporučení Rady 1999/519/ES ([2]) o omezení expozice osob elektromagnetickým polím.

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ([3]) o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh stanoví, že rádiová zařízení, včetně bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem, musí být konstruována tak, aby byla zajištěna ochrana zdraví a bezpečnost osob.

(5) Měly by proto být definovány fyzické a technické vlastnosti bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem, na něž se vztahuje čl. 57 odst. 1 druhý pododstavec směrnice (EU) 2018/1972, pokud jde o maximální objem, omezení hmotnosti a maximální výkon vysílání pro připojení uživatelů. Volba maximálního objemu za účelem omezení vizuálního dopadu bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem by měla umožňovat flexibilitu při návrhu a dovolit přizpůsobení fyzickým a technickým vlastnostem nosné konstrukce.

(6) Studie „*Light Deployment Regime for Small-Area Wireless Access Points (SAWAPs)*“ ([4]) (Režim snadného zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem) vypracovaná pro Komisi ukazuje, že omezení objemu na 20 litrů by mělo být dostatečné k tomu, aby se do něj vměstnaly hlavní prvky bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem, ale přitom byla zajištěna jeho nerušivá povaha. Tento maximální objem by se měl vztahovat na

([1]) Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36.

([2]) Doporučení Rady 1999/519/ES ze dne 12. července 1999 o omezení expozice osob elektromagnetickým polím (Úř. věst. L 199, 30.7.1999, s. 59).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 62).

([4]) Studie Smart 2018/0017, https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/463e2d3d-1d8f-11ea-95ab-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-112125706

jakoukoli instalaci jednoho bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem sloužícího jednomu nebo více uživatelům rádiového spektra, jakož i několika bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem sdílejících infrastrukturní místo o malém povrchu, například sloup veřejného osvětlení, semafor, billboard nebo autobusovou zastávku, která vzhledem k fyzickým rozměrům nebo hustému výskytu v dané oblasti povede pravděpodobně k vizuálně rušivému seskupení.

(7) Bezdrátové přístupové body s malým dosahem by měly splňovat evropskou harmonizovanou normu EN 62232:2017 ([5]) „*Určování intenzity vysokofrekvenčního pole, výkonové spektrální hustoty a SAR v blízkosti radiokomunikačních základnových stanic pro účel hodnocení vystavení člověka*“, která stanoví metodiku pro instalaci základnových stanic zohledňující jejich vysílací výkon pro účely hodnocení vystavení osob elektromagnetickým polím, a to v souladu s mezními hodnotami stanovenými v doporučení 1999/519/ES.

(8) Uvedená norma platí pro všechny typy základnových stanic, které se dělí do pěti instalačních tříd odpovídajících různým mezním hodnotám ekvivalentního izotropicky vyzářeného výkonu (EIRP), a to několik mW (třída E0), 2 W (třída E2), 10 W (třída E10), 100 W (třída E100) a nad 100 W (třída E+). S ohledem na bezpečnostní vzdálenosti při instalaci, které je třeba podle uvedené normy dodržovat, a vzhledem k tomu, že směrnice (EU) 2018/1972 stanoví, že bezdrátové přístupové body s malým dosahem by měly být zařízení s nízkým výkonem, by se toto nařízení z uvedených instalačních tříd mělo vztahovat pouze na třídy E0, E2 a E10. Tabulka 2 v bodě 6.2.4 normy EN 62232:2017 vyžaduje, aby v případě třídy E10 byla nejnižší vyzařující část antény umístěna ve výšce alespoň 2,2 m nad veřejnou cestou pro pěší, aby mezi hlavním lalokem antény a tělem osoby vysoké 2 m byla vzdálenost alespoň 20 cm ([6]).

(9) Z estetických důvodů by uvnitř budov měla být instalace bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem třídy E10, které pravděpodobně využijí maximální objem 20 litrů, omezena na velké vnitřní prostory s výškou stropu nejméně 4 metry, jako jsou muzea, stadiony, kongresová centra, letiště, stanice metra, železniční stanice nebo nákupní střediska.

(10) Hmotnost a tvar bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem by neměly vyžadovat konstrukční vyztužení použité nosné konstrukce.

(11) Vzhledem k tomu, že se předpokládá další vývoj příslušných norem, pokud by se měly vztahovat na bezdrátové přístupové body s malým dosahem využívající aktivní anténní systémy, neměly by takové přístupové body v této fázi spadat do oblasti působnosti režimu zavádění bez nutnosti získat povolení.

(12) Aby příslušné orgány mohly provádět dohled a sledování, zejména v případech několika anténních systémů umístěných ve stejném místě, měl by každý provozovatel, který nainstaloval bezdrátové přístupové body v souladu s vlastnostmi stanovenými v tomto nařízení, v přiměřené lhůtě o instalaci a umístění těchto přístupových bodů uvědomit příslušný orgán.

(13) Tímto nařízením nejsou dotčeny pravomoci členských států určit souhrnné úrovně elektromagnetických polí, které jsou výsledkem místní kolokace nebo agregace bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem, na které se vztahuje čl. 57 odst. 1 druhý pododstavec směrnice (EU) 2018/1972, a zajistit soulad s použitelnými souhrnnými limity expozice v souladu s právem Unie jinými prostředky, než jsou individuální povolení.

(14) Provádění tohoto nařízení by mělo být pravidelně sledováno s cílem usnadnit v případě potřeby jeho přezkum, a to s přihlédnutím k vnitrostátní praxi a vývoji v oblasti normalizace, zejména pokud jde o zahrnutí aktivních anténních systémů.

(15) Tímto nařízením nejsou dotčena vnitrostátní opatření týkající se bezpečnosti, zásobování energiemi a respektování soukromého majetku, včetně práva vlastníků rozhodovat o tom, jak bude jejich majetek užíván.

(16) Tímto nařízením není dotčeno vnitrostátní uplatňování méně omezujících režimů pro zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem, aby se usnadnilo dosažení úměrné hustoty a nízkého vizuálního dopadu zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem.

(17) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Komunikačního výboru,

([5]) Platí pro kmitočtový rozsah 110 MHz–100 GHz.

([6]) Příloha C.4 normy EN 62232:2017.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Toto nařízení stanoví fyzické a technické vlastnosti bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem uvedené v čl. 57 odst. 1 druhém pododstavci směrnice (EU) 2018/1972.

Toto nařízení se nepoužije na bezdrátové přístupové body s malým dosahem s aktivním anténním systémem.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

1) „ekvivalentním izotropicky vyzářeným výkonem (EIRP)“ se rozumí součin výkonu dodaného anténě a zisku antény v daném směru vzhledem k izotropické anténě;

2) „anténním systémem“ se rozumí hardwarová část bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem, která za účelem poskytování bezdrátového připojení koncovým uživatelům vyzařuje vysokofrekvenční energii;

3) „aktivním anténním systémem (AAS)“ se rozumí anténní systém bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem, u něhož se amplituda nebo fáze mezi anténními prvky průběžně upravují tak, aby se vyzařovací diagram přizpůsobil krátkodobým změnám rádiového prostředí. Nezahrnuje dlouhodobé formování svazku, jako například pevný elektrický náklon. V bezdrátovém přístupovém bodě s malým dosahem, který je aktivním anténním systémem vybaven, je tento systém integrován jako součást tohoto bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem;

4) „vnitřním prostorem“ se rozumí jakýkoli prostor, včetně dopravních prostředků, který má strop nebo střechu nebo jakoukoli pevnou či pohyblivou konstrukci či zařízení schopné zakrýt celý tento prostor a s výjimkou dveří, oken a průchodů je celý pevně nebo dočasně obehnán zdmi nebo stěnami, a to bez ohledu na typ materiálu použitého na střechu, zdi nebo stěny a bez ohledu na to, zda jde o trvalou nebo dočasnou konstrukci;

5) „vnějším prostorem“ se rozumí jakýkoli prostor, který není vnitřním prostorem.

Článek 3

1) Bezdrátové přístupové body s malým dosahem uvedené v čl. 57 odst. 1 druhém pododstavci směrnice (EU) 2018/1972 musí být plně a bezpečně začleněny do své nosné konstrukce, a tudíž pro veřejnost neviditelné, nebo splňovat podmínky stanovené v bodě A přílohy tohoto nařízení, a musí splňovat požadavky evropské normy stanovené v bodě B přílohy tohoto nařízení.

2) Odstavcem 1 nejsou dotčeny pravomoci členských států stanovit souhrnné úrovně elektromagnetických polí, které jsou výsledkem místní kolokace nebo agregace bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem, a zajistit soulad s platnými souhrnnými limity expozice elektromagnetickým polím v souladu s právem Unie jinými prostředky, než jsou individuální povolení.

3) Provozovatelé, kteří zavedli bezdrátové přístupové body s malým dosahem splňující vlastnosti stanovené v odstavci 1, uvědomí příslušné orgány o instalaci a umístění těchto přístupových bodů.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 21. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. června 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně

PŘÍLOHA

A. **Podmínky uvedené v čl. 3 odst. 1**

1. Celkový objem viditelné části bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem sloužícího jednomu nebo více uživatelům rádiového spektra nesmí překročit 20 litrů.

2. Celkový objem viditelných částí několika samostatných bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem, které sdílí stejné infrastrukturní místo o malém povrchu, například sloup veřejného osvětlení, semafor, billboard nebo autobusovou zastávku, nesmí překročit 20 litrů.

3. Pokud jsou anténní systém a jiné prvky bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem, jako jsou vysokofrekvenční jednotka, digitální procesor, jednotka pro ukládání dat, chladicí systém, napájecí zdroj, kabelové spoje, páteřní prvky nebo uzemňovací a upevňovací prvky, instalovány samostatně, pak žádná jejich část přesahující objem 20 litrů nesmí být viditelná.

4. Bezdrátový přístupový bod s malým dosahem musí mít vizuální vlastnosti, které zajišťují vizuální soulad s nosnou konstrukcí, jakož i přiměřenou velikost vzhledem k celkové velikosti nosné konstrukce, soudržný tvar, neutrální barvy a skryté kabely a spolu s bezdrátovými přístupovými body s malým dosahem, které jsou již instalovány v přilehlých místech, nevytváří vizuálně rušivé seskupení.

5. Hmotnost a tvar bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem nesmí vyžadovat konstrukční vyztužení použité nosné konstrukce.

B. **Požadavky evropské normy uvedené v čl. 3 odst. 1**

1. Instalace musí být v souladu s instalačními třídami E0, E2 a E10 v tabulce 2 v bodě 6.2.4 evropské normy EN 62232:2017 „Určování intenzity vysokofrekvenčního pole, výkonové spektrální hustoty a SAR v blízkosti radiokomunikačních základnových stanic pro účel hodnocení vystavení člověka“.

2. Bezdrátový přístupový bod s malým dosahem instalační třídy E10 se instaluje pouze ve vnějších prostorech, nebo ve vnitřních prostorech s výškou stropu alespoň 4 m.

3. Pokud více anténních systémů (nebo jejich částí) jednoho nebo více přístupových bodů s malým dosahem sdílí stejné místo, vztahují se kritéria týkající se EIRP, na které se odkazuje v bodě 1, na součet EIRP všech anténních systémů (nebo jejich částí) ve stejném místě.